

שיחת השבוע

יוצא לאור עלידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

הקפות ראשונות

בתי חב"ד מפעילים זו השנה השלישית את מיזם ההקפות הראשונות, שנועד להעלות את המודעות להקפות בליל שמחת תורה ולהביא ציבור רחב לשמחה הגדולה. קמפיין פרסומי מזמין את הציבור להקפות, והבאים גם ייהנו מקידוש ומכיבוד ביד רחבה. לאור ההצלחה בשנים הקודמות מצפים לקהל גדול שיבוא להשתתף השנה בשמחה.

הקפות שניות

כמיטב המסורת, ועד כפר חב"ד מזמין את המוני בית ישראל להקפות השניות המפורסמות, שנערכות בבית הכנסת 'בית מנחם' בכפר. אלפי יהודים, מכל גוני הקשת, נוהגים לבוא להקפות המיוחדות האלה, ולשמוח שמחה טהורה וסוחפת, עם חסידי חב"ד. את שמחת ההקפות יובילו הזמר נמואל הרוש ותזמורתו של גרשון פרישטט. ההקפות יתחילו בשעה 8:30 בערב.

צמאה 2

בעקבות ההצלחה הגדולה של תקליט צמאה 1, 'מעיינותיך' מגישה את התקליט השני בסדרה - צמאה 2. אמנים מובילים מבצעים את ניגוני אדמו"ר הזקן, בעיבודים חדשים ומרגשים. התקליטור משווק ברשתות הספרים והמוזיקה המובילות, ובתוך שבועות מספר כבש את טבלת ההשמעות. טל' 704120-7001.

זמני השבוע

יהושע תלאביב חיפה בארבע אילת ניוירוק

כינות השבת	5:48	6:03	5:54	6:05	6:05	6:19
צאת השבת	6:59	7:01	7:00	7:01	6:59	7:15

322 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 072-2770100 • פקס' 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
הפקה והפצה: המרכז לעזרי שליוות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

בשנה הזאת יהיה שמח

כל הדברים שמשיגים בראש השנה וביום הכיפורים עלידי
בכי ולב נשבר, משיגים בשמחת תורה עלידי שמחה וריקודים

קחו לכם שמחה לכל השנה. ההקפות השניות בכפר חב"ד (צילום: אליהו לוי)

שמחה היא תכונה חמוקמקה למדי. יש מי שיש להם הכול, ואין הם שמחים. לעומתם, יש חסרי כול המלאים תמיד שמחה ועליזות. איך משיגים את המתנה הנפלאה הזאת - שמחה?

טעות היא לחשוב שהשמחה היא תוצאה של מציאות משמחת. אדם יכול לטבול עד צוואר בים של טוב ושפע ולהיות מריר ומדוכדך. השמחה אינה נגזרת של המציאות האובייקטיבית. היא גישה לחיים, נקודת מבט, דרך התייחסות.

מיד אתה אומר לעצמך שכנראה זה לטובה. אם מישהו במשפחה חולה חלילה, אתה מתמלא אמונה וביטחון שהחולה יבריא ושהכול ישוב על מקומו בשלום. האמונה הזאת גם מגשימה את עצמה, על-פי הפתגם החסידי: "חשוב טוב - יהיה טוב".

הבאות נפתחות

השמחה גם מבוססת על תפיסה נכונה של דברים. רבים מקנאים בעשירים; וכי אנחנו איננו עשירים? נתברכנו בבני זוג, בילדים, בדירה נאה, בבריאות - זה איננו עושר? זכינו להיות יהודים, עמו הנבחר של בורא העולם - זה אינו מקור לשמחה?!

אך השמחה היא גם מתנת שמים. כדי להיות שמחים באמת אנו זקוקים לברכת ה', שיתפת לנו את שערי השמחה העליונים. כאן הדברים מתחברים עם חג הסוכות ושמחת תורה. בחג הזה נפתחות בארות השמחה, וכל הרוצה מוזמן לשאוב דליים וחביות של שמחה לכל השנה כולה.

גדולי החסידות אמרו שכל הדברים שמשיגים בראש השנה וביום הכיפורים עלידי בכי ולב נשבר, משיגים בשמחת תורה עלידי שמחה וריקודים. אם אתם רוצים לשמוח בשנה החדשה - צאו בריקוד נלהב בשמחת תורה, וקחו שפע של שמחה לכל השנה כולה!

האדם השמח רואה בכל דבר את הצד החיובי, וממעיט מערכו של השלילי. הוא מוצא בכל דבר את נקודות האור, ומצמצם את משקלם של הדברים הטובים פחות. כך הוא יכול תמיד להיות שמח, כי תמיד הוא מרגיש שטוב לו.

אתה קובע

אבל איך מאמצים גישה כזאת? האם זה עניין של אופי? אולי יש בני-אדם אופטימיים מטבעם, שמתייחסים אל החיים בקלות, ששום דבר אינו ראוי בעיניהם להתרגז בגללו. לעומתם, יש מי שנולדו פסימיים. כל דבר קטן שאינו מסתדר כרצונם - מעכיר את מצב רוחם. הם נושאים על כתפיהם את כל צרות העולם. אולי אלה אינם יכולים לשמוח?

אכן, האופי המולד בוודאי משפיע על יכולתו של האדם לחוש שמחה, אבל אין זה עניין של אופי בלבד. זה בעיקר עניין של חינוך, השקפת עולם וגישה לחיים. השאלה אם תהיה אדם שמח אינה קבועה מראש. היא בידך. תרצה - תשמח; לא תרצה - תרחק ממך השמחה. אתה, בהתנהגותך ובגישתך לחיים, קובע אם תהיה אדם שמח או לא.

שמחה מבוססת קודם כול על האמונה. אם אתה מאמין שהקב"ה מנהל את העולם, ברור לך שכל מה שהוא עושה, לטובה הוא עושה. אם איחרת לאוטובוס - אינך חושב שקרה לך אסון, אלא

שמחת החג של עליית עזרא

בעל התשובה נובעת ממעמדו הרוחני הרם, "במקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין".

מאפלה לאורה

אנשי דורו של יהושע בן-נון היו במדרגת 'צדיקים'. קודם לכן, בערבות מואב, קיבלו עליהם את הברית עם הקב"ה, ולא רק עליהם, אלא "והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת". כעת נכנסו לארץ מתוך שלמות רוחנית. לכן שמחתם לא הגיעה לעוצמת השמחה של עולי עזרא.

העולים האלה זכו לעלות לארץ אחרי חורבן בית המקדש וגלות בבל, שנגרמו בעקבות חטאי בני ישראל. לא זו בלבד שהיו רחוקים מארץ הקודש, הם גם היו שרויים בשבי בבבל. כעת, לאחר שחזרו בתשובה ונבנה בית המקדש, שמחתם הייתה שלא בערך לשמחת אנשי דורו של יהושע בן-נון, ולכן חגגו את חג הסוכות ב"שמחה גדולה מאוד" ובאופן של "מן המובחר".

(תורת מנחם כרך לח, עמ' 79)

משנהו, אולם יש הבדל מהותי ביניהם:

חג הפסח מייצג את עבודתם הרוחנית של הצדיקים. בפסח התגיירו בני ישראל, וגר הוא כקטן שנולד - בלי עבר של חטאים ועוונות; כמו הצדיק, שעברו נקי. לעומתו, סוכות, בא בחודש השביעי, אחרי הימים הנוראים ועבודת התשובה. עניינו הוא אפוא העבודה הרוחנית של בעלי התשובה.

שמחת הבן השבו

שמחתו של מי גדולה יותר, של הצדיק או של בעל התשובה? ברור ששמחת בעל התשובה. הדבר דומה לבן מלך, שהורחק מאביו והיה בשאול תחתית, ואחר-כך שב אל אביו ככתחילה. איזו שמחה הוא חש! כזאת היא שמחתו של בעל התשובה, שהפך את הזדונות לזכויות ושב אל אביו שבשמים.

לכן חג הסוכות הוא חג של שמחה, כדברי המדרש: "בפסח אין אתה מוצא שכתוב בו אפילו שמחה אחת", ואילו בחג הסוכות "אתה מוצא שלוש שמחות". שמחתו של

בספר נחמיה מתואר חג הסוכות הראשון שחגגו בני ישראל, ובראשם עזרא הסופר, עם שובם מבבל אחרי שבעים שנות גלות: "ויגעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות, וישבו בסכות, כי לא עשו מימי ישוע בן-נון כן בני ישראל, עד היום ההוא; ותהי שמחה גדולה מאד".

הגמרא במסכת ערכין תמהה כיצד ייתכן שמיימי יהושע בן-נון ועד עליית עזרא לא קיימו בני ישראל את מצוות סוכות, ומסבירה שאין הכוונה לחג הסוכות עצמו. מפרשי התנ"ך מסבירים שגם קודם לכן קיימו את חג הסוכות, אולם העולים "עשו המצווה מן המובחר", ולכן "ותהי שמחה גדולה מאד". אך למה עולי עזרא דווקא, שעדיין היו נתונים למרות שליט זר, חגגו את חג הסוכות בשמחה גדולה יותר מבדורות הקודמים?

צדיקים ובעלי תשובה

להבנת הדברים יש לדון במהותו של חג הסוכות. פסח וסוכות דומים במובנים רבים, עד שיש הלכות הנלמדות מחג אחד על

אמרת השבוע

קנייה בהקפה

בשמחת תורה תרמ"ח, כשכיבדו את האדמו"ר הרשב"ב (רבי שלום דובער) מליובאוויטש בספר התורה הראשון של ההקפה הראשונה, ביקש הרבי מחסיד, שהיה סוכן סחורות, לספר על שיטת עבודתו.

אמר החסיד: הסוכן לוקח בהקפה (באשראי) סחורה מהעיר הגדולה ומחלק אותה גם כן בהקפה לסוחרים הקטנים. כשהם משלמים בעד הסחורה שלקחו בפעם הקודמת, הוא נותן להם בהקפה סחורה חדשה.

נענה הרבי ואמר: "זהו עניין ה'הקפות'. אחרי ש'משלמים' בעבודה של חודש אלול, ימי הסליחות, ראש השנה, עשרת ימי תשובה, יום הכיפורים, סוכות, שמחת בית השואבה ושמיני עצרת - אפשר ללכת ל'הקפות' - לקחת ב'הקפה"..."

פתגם חסידי

"את עניין הריקודים בשמחת תורה איני יכול לפרש, אבל זאת יש לדעת: כל התפילות שאין להן עלייה כל ימות השנה, עולות ביום זה על-ידי הריקוד" (השר-שלום מבעלז)

שמחת תורה | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

התורה מקיפה אותנו

בכל ימות החג אנו עושים הקפות סביב ספר התורה, ואנו מתפללים לשנה טובה ולכתיבה וחתומה טובה. אחרי הושענה רבא, כשאנו בטוחים בגמר החתימה הטובה, התורה מקיפה אותנו ומבקשת מאיתנו שנקיים אותה כהלכתה.

(רבי יחזקאל מקוזמיר)

הצלחה לקב"ה

בהקפות של שמחת תורה אנו אומרים "אנא ה' הצליחה נא". אנו מתפללים לה' יתברך שתהיה לו הצלחה, כי הוא אבינו. ומהי הצלחת האב, הווי אומר כשיש לו נחת מבניו.

(עיטורי תורה)

התורה אינה כבדה

בשמחת תורה בשעת ההקפות היה רבי משה-דוד מצ'ורטקוב מחזיק את ספר התורה בזרועותיו ורוקד עמו כל הזמן. שאלו חסיד אחד: "רבי, אולי הספר כבד בעבורכם?". השיב לו רבי משה: דוד: "התורה כשמחזיקים בה אינה כבדה".

שמחה בתורה

בשבעת ימי החג שמחו בני ישראל במצוות, שכן ניתנו להם מצוות סוכה, לולב ואתרוג, ניסוך המים וערבה. מכיוון שבא שמיני עצרת אומרים בני ישראל לפני המקום: עכשיו אין לנו לא סוכה

ולא לולב, לא ניסוך המים ולא ערבה. אין לנו אלא התורה הזאת שאנו שמחים בה.

(שפת אמת)

הכנה בקדושה

"תורה ציווה לנו משה מורשה קהילת יעקב" (דברים לג, ד). "אל תקרי מורשה אלא מאורסה" (ברכות נז). לימוד התורה אינו כירושה, שאינה דורשת שום הכנה, אלא "מאורסה". כשם שאירוסין באים על-ידי קידושין, כן על האדם לקדש את עצמו ולהכין את ליבו ללימוד התורה.

(אדמו"ר הזקן)

מ'אשריך' ליאשרי

"אשריך ישראל" (דברים לג, כט). משה חתם ב"אשריך ישראל", ואף דוד, כשבא לומר תהילה, ממקום שפסק משה שם התחיל - "אשרי האיש" (תהילים א, א).

(בראשית רבה)

סיום עבודת משה

דוד רומז למשיח, "דוד מלכא משיחא". לכן פתח דוד במה שסיים משה, כי עניינו של משיח הוא המשך וסיום עניינו של משה. מלך המשיח יגלה את החלק הנסתר שבתורה, שניתן לנו על-ידי משה בסיני.

(שיחות קודש)

אתרוג משמים

"המברך את עמו ישראל בשלום", סלסל שליח הציבור את סיומ חזרת הש"ץ בנעימת חג, והציבור השיב 'אמן' ופנה להוציא את ארבעת המינים מנרתיקיהם. רבי אהרן לייב הוציא את אתרוגו והתבונן בו.

טעם חמוץ עלה בפיו למראה האתרוג הפשוט והזול. נחיתותו של אתרוגו בלטה אל מול אתרוגיהם של המתפללים האחרים, והדבר גרם לו צער רב.

"בשנה הבאה אקנה אתרוג מהודר ונאה!", גמלה ההחלטה בליבו. אך כיצד יעשה זאת, בשעה שהוא עני מרוד? רבי אהרן לייב (בנו של רבי מאיר מפרמישלין) מצא את מחייתו מעבודתו כמלמד דרדקי, ובקושי רב הצליח לפרנס את משפחתו.

בצאת החג כבר הייתה התכנית מגובשת במוחו. אחרי החג פנה אל בעל הבית שהעסיקו בלימוד עם ילדיו, וביקש ממנו לנכות משכרו בכל שבוע סכום קטן, ובתום השנה ייתן לו את כסף החיסכון.

ואכן, בתום השנה, לקראת חגי תשרי, מסר לו מעסיקו את הכסף שחסך בעבורו. רבי אהרן לייב ספר את המטבעות ושמח לגלות שהצליח לחסוך חמישים זהובים – סכום נאה שבו יוכל לקנות אתרוג מהודר.

מיד אחרי יום הכיפורים יצא לעיר למכור, שבה ביקש לקנות אתרוג כליל המעלות. הוא כבר התקרב לעיר. נותר לו רק לחצות יער קטן. לפתע הגיעו לאוזניו זעקות שבר. הוא חיפש בין עצי היער את מקור הקולות. כעבור רגע הבחין באדם המטיח ראשו בגזע עץ, מיילל מרות. למרגלותיו היה שרוע סוס מת.

"אוי! לוי! סוסי... מקור פרנסתי... מה אעשה עכשיו?", בכה האיש. נכמרו רחמיו של רבי אהרן לייב על היהודי. "מדוע אתה מיואש כל-כך?", פנה אליו בנימת רוך.

האיש חלק עם רבי אהרן לייב את קורותיו. סוס זה, הסביר, הוא מקור פרנסתו. הבוקר יצא עמו ליער, כדי לגזום ענפי סכך ולמוכרם לתושבי העיר, ופתאום התמוטט הסוס ומת.

"מה מחירו של סוס?", התעניין רבי אהרן לייב.

"חמישים זהובים", נקב האיש בסכום. "מניין אשיג סכום כזה עכשיו?".

"אל דאגה", ניחם אותו רבי אהרן לייב. "קח לך חמישים זהובים. קנה סוס חדש ובריא ועשה חיל".

האיש הביט בו כלא מאמין

והתקשה לעכל את המתרחש. "קח את הכסף", דחק בו רבי אהרן לייב. "זו מתנה גמורה ממני".

האיש לא מצא מילים להודות למיטיבו. בדמעות אושר נפרד ממנו, מרעיף עליו שפע ברכות.

רבי אהרן לייב נותר חסר פרוטה.

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

גילוי העצם

חג שמחת תורה קשור קשור מיוחד עם הגאולה, והדבר משתקף בפיטו "שישו ושמחו בשמחת תורה", שבו נאמר: "אגיל ואשמח בשמחת תורה, בו יבוא צמח בשמחת תורה". הדבר גם מוצא את ביטויו בהתעוררות המיוחדת שכל יהודי חש בשמחת תורה. אפילו מי שבמשך כל השנה אינם לומדים תורה ואינם עוסקים בקיום המצוות, באים לרקוד ולשמוח עם ספר התורה. גם הגאולה תעורר אף את האובדים וה'נדיחים'.

ואכן, כשם שביום הכיפורים מתגלה עצם הנשמה של יהודי, דרגת היחידה' שבקרבנו, גם בשמחת תורה פורצת ומתגלה נקודה פנימית זו. לכן זו עת רצון לבואו של משיח צדקנו, שהוא היחידה' הכללית של עם ישראל כולו.

למה הספר סגור?

מהותו של החג באה לידי ביטוי בדרך שבה אנו מבטאים את שמחת התורה. הלוא התורה היא, כשמה, תורה עמוקה ורחבה – "כי היא חכמתכם ובינתכם" – שאותה יש ללמוד ובה יש להתעמק. כיצד מבטאים שמחה בדברי חכמה? לכאורה יש לשבת וללמוד אותם, להגות בהם, לערוך כינוס שבו תודגש ותובלט גדולתם. אולם בשמחת תורה אין אנו נוהגים לבטא את השמחה על ידי הלימוד בתורה. להפך, אנו רוקדים עם ספר התורה הסגור דווקא, כשהוא קשור באבנט ומכוסה בבגד הקטיפה (או בארגז). צורה זו של השמחה אינה מאפשרת לראות אפילו את אחת של התורה.

הדבר מוכיח כי השמחה בשמחת תורה אינה על לימוד התורה או על מידת הידיעה בתורה. לו זו הייתה השמחה, היו בה הבדלים עצומים בין תלמידי חכמים ובין פשוטי עם. הראשונים היו שמחים יותר בתורה, מכיוון שלמדוה ועסקו בה כל השנה, ואילו האחרונים אולי לא היו שמחים כלל. למעשה אנו רואים שהשמחה אחידה, והכול, תלמידי חכמים ועמי הארץ, יודעי ספר וסתם 'עמך', שמחים בשמחה גדולה בשמחת תורה.

שמחה ברגליים

שכן השמחה היא על עצם העובדה שיש לנו תורה, שאותה קיבלנו מהקב"ה. גם יהודי פשוט שבפשוטים, שאינו יודע אפילו את אחת בתורה, שמח בשמחת תורה. הוא שמח על עצם היותו יהודי, על הקשר של עם ישראל עם הקב"ה ועל שהקב"ה נתן לנו את תורתו. אולי אין הוא יודע מהו הקב"ה ומהי התורה, אבל הוא יודע שהקב"ה והתורה הם דברים יקרים ונפלאים, שאין כמותם בכל העולם, ולכן הוא שמח.

לכן רוקדים בשמחת תורה כשספר התורה מגולל וסגור. בכך אנו מבטאים את מהות השמחה בתורה – השמחה בעצם התורה. השמחה גם נעשית ברגליים ולא בראש, כי דווקא הרגליים (שמסמלות את הביצוע מתוך אמונה וקבלת עול, לעומת הראש שמסמל הבנה והשגה) הן המבטאות יותר מכול את הנקודה האמיתית של שמחת תורה.

כוח זה הוא גילוי עצם הנפש, היחידה' שבנפש. כוחה של דרגה זו שהיא חודרת עד העקב שברגל ומקפיצה אותו בריקוד. הבנה ורגש מוגבלים מטבעם, ויש מידה ליכולת חדירתם. יש מי שמבין ומי שאינו מבין; מי שמרגיש ומי שאינו מרגיש; יש מי שמבין ומרגיש יותר ומי שמבין ומרגיש פחות. אבל עצם הנשמה שווה בכל יהודי, ולכן כשמתגלית דרגה זו, היא חודרת לכל מהותו של כל יהודי, וגורמת לו לצאת בריקוד של שמחת תורה.

מכיוון ששמחת תורה הוא יום שבו מתגלה עצם מהותו של יהודי, דרגת היחידה' שבו, זה יום סגולה לביאת משיח צדקנו ("בו יבוא צמח"), שגם הוא מעורר כל יהודי ולוקח אותו לריקוד הגדול והשמח מכולם – ריקוד הגאולה ב"שמחת עולם על ראשם".

לכאורה היה עליו לשוב על עקבותיו ולשוב לביתו. אך מאחר שכבר היה קרוב לעיר, החליט להמשיך בדרכו אליה. רגליו נשאו אותו אל שוק ארבעת המינים. בכיסו היו שני זהובים בלבד. עד מהרה התברר לו כי בסכום הזה יוכל בקושי לקנות אתרוג פשוט.

פתאום שמע קול: "הקשיבו! ברשותי אתרוג יקר מאוד, שאיש אינו מוכן לשלם את ערכו. אני עורך עליו הגרלה. עלות ההשתתפות – שני זהובים!".

"מה אפסיד?", הרהר רבי אהרן לייב. "אשתתף בהגרלה, ומהשם יצא הדבר!". קהל רב התגודד סביב סוחר האתרוגים. זה ערב בכובעו את פתקי המשתתפים, ולאחר מכן דלה מתוכו פתק אחד. "הזוכה הוא... אהרן לייב מפרמישלין!", קרא.

פניו של רבי אהרן לייב הביעו את אושרו הגדול. הודו לה! מן השמים זיכו אותו באתרוג מרהיב ביופיו, תכלית ההידור, תמורת שני זהובים בלבד!

הוא סב על עקבותיו, ושוב עבר ביער הקטן. הפעם התרוננו צעדי, ושיר שמחה התפזם מפיו. פתאום הבחין ביהודי, הרוחם סוס לעגלה. "שמח אני שמצאת סוס חדש!", קרא לעברו.

"הו! הנה אתה!", השיב האיש בשמחה. "שמע, אין זה סוס חדש. כשעזבת, התעורר לפתע סוסי מרובו ושב לאיתנו. קח בחזרה את חמישים הזהובים".

רבי אהרן לייב הניד בראשו לשלילה. "חלילה! הענקתי לך את הכסף במתנה גמורה. לך והשתמש בכסף לצורכי החג!".

היהודי התקרב אל רבי אהרן לייב וארשת נחושה על פניו. "שמע נא. כל ימיי מתפלל אני שלא אזדקק לבריות ושאתפרנס מיגיע כפיי. אל תכשיל אותי. אנא, קח את כספך בחזרה".

ראה רבי אהרן לייב שלא יוכל לו, ונטל את כספו בחזרה. השניים נפרדו בידידות. בהגיעו לביתו החליט רבי אהרן לייב שלא ליהנות מן הכסף, אלא להשתמש בו לארח עניים וגלמודים במשך כל ימי החג.

את חג הסוכות הזה חגג רבי אהרן לייב בשמחה רבה. הוא זכה לאתרוג מהודר וגם לאורחים כל ימי החג. ברכות הימים מילא את מקום אביו הגדול בהנהגת החסידות.

האוצר האבוד חוזר לבעליו

בעניין, מספר הרב כובש. "לאחר מאמצים רבים הורשתי להיכנס לארכיון. במשך שעה ארוכה בחנתי את הפריטים, והגעתי למסקנה ברורה וחד משמעית שמקורם ביהדות הונגריה. יש שם מספר רב של ספרי תורה ומגילות עתיקות - כמו מגילת אסתר ומגילת קהלת - ששימשו את יהודי המדינה".

שמחה מיוחדת תהיה לרב שלמה כובש כשירקוד בשמחת תורה עם בני קהילתו בבודפשט שבהונגריה. סמוך לחג סיים עבודת קטלוג ומחקר חשובה שאמורה להשיב לידי הקהילה היהודית יותר ממאה ספרי תורה, מגילות ועוד פריטי יודאיקה, המוחזקים בידי השלטון הרוסי כבר יותר משבעים שנה.

סיום העבודה המחקרית של הרב כובש - משלוחי חב"ד בהונגריה ומהמנהיגים היהודים הבולטים במדינה - הוא שלב חשוב לקראת סיום הפרשה, המעסיקה את הקהילה בהונגריה וראשיה בשלוש השנים האחרונות.

שלל מלחמה

מאבקו של הרב כובש זכה לתמיכה מלאה מצד השלטונות ההונגריים. "שרים בכירים התחייבו לפנינו שיעשו את כל המאמצים להשבת האוצר לידי הקהילה היהודית", מגלה הרב כובש.

הרב מסביר כי התביעה להשבת האוצר מבוססת על העובדה שהפריטים היהודיים נלקחו שלל במלחמת העולם השנייה ואינם שייכים כלל לרוסיה. "על פי החוק הרוסי בעניין לקיחת שלל מלחמה, רכוש מסוג זה אמור לחזור לידי הקהילה היהודית בהונגריה", הוא מנמק.

התפתחות מפתיעה

בחודשים האחרונים חלה התפתחות משמחת שאמורה להביא לידי השבת האוצר: "שר התרבות ההונגרי ערך ביקור מיוחד ברוסיה, שבמסגרתו נפגש עם בכירי הממשל במסקווה.

חשיפת האוצר

יותר מחצי מיליון מיהודי הונגריה נרצחו בשואה בידי הנאצים. לצד מכונת ההשמדה פעלו הנאצים לבזיזת אוצרות היהודים מבתי הכנסת ומבתים פרטיים. גם הסובייטים, שכבשו את הונגריה מידי הגרמנים, לא טמנו את ידם בצלחת. מקצת אותם אוצרות הועברו לברית המועצות והוטמנו במקומות מסתור. לפני כשנתיים גילה הרב כובש כי האוצר היהודי חבוי בארכיון העיר ניז'ני נובגורוד, ונפתח מאבק להשבתו.

"עשור קודם לכן התחלתי בחיפוש אחר האוצר היהודי, לאחר שקיבלתי מידע מפורט ומדויק

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

הושענא רבה

מדוע יש מנהגים מיוחדים ביום הושענא רבה, אף שאינו יום טוב?

תשובה: בכל יום מימי חול המועד סוכות היו מביאים לבית המקדש ענפי ערבה וזוקפים אותם בצידו המזרחי, ומקיפים את המזבח פעם אחת ואומרים "אנא ה' הושיעה נא". ביום השביעי היו מקיפים אותו שבע פעמים. זאת משום שהערבה גדלה על המים, ובחג זה נידונים על המים.

התפילות הנאמרות בהקפות האלה נקראות 'הושענא', על שם צירוף המילים 'הושע נא' או 'הושיעה נא', החוזרות ונשנות בהן. לכן היום השביעי, שבו מרבית בהן, נקרא 'הושענא רבה'.

הנהיגו הנביאים ליטול ביום זה ערבה, ומייחדים בה תפילה ואחר-כך חובטים אותה על הקרקע.

לזכר מנהג ההקפות אנו מניחים ספר תורה על כימת בית הכנסת ומקיפים אותו בימי חג הסוכות,

הרב כובש בוחן את האוצר היהודי

בשבו לכאן בישר לי בשיחת טלפון כי הגיע להסכמות עם הרוסים בדבר השבת ספרי התורה ופריטי היודאיקה האחרים השייכים ליהדות הונגריה".

השר ביקש מהרב כובש להכין עבודה מחקרית שמקטלגת את רכוש הקהילה היהודית. "הודיתי לו, כמובן, על תרומתו הרבה למאבקה של הקהילה היהודית", הוא אומר. "ברוך השם, בימים אלה העבודה הגיעה לסיימה, ואנו תקווה כי בזמן הקרוב נקבל לידינו את הרכוש היהודי שנגזל, ונוכל לחזור ולהשתמש בספרי התורה שבמשך שבעים שנה נגזלו מידי היהודים".

חתן בראשית, חתן תורה, המתנה לתורה ביום חגה!

גלילין

גלילת ספר תורה במהירות ובקלות

שש משזר מושב גמזו
www.judaica.co.il | 0524-733345 | 08-9285513

תורת הנפש לימודים גבוהים בפסיכולוגיה יהודית

ללמוד ליעוץ לשנת באמת...

מקומות אחרונים הלימודים נפתחים אחרי החג!

תורת הנפש 02-5662323

www.torathanefesh.org

הסרת משקפיים עושים בבי"ח

מחיר קבוצתי!

* בתוקף עד א' חשון התשע"ז

לביקרת התאמה ללא תשלום: *8464

www.assuta-optic.co.il

925

הצורפים

מנחת 1952

אחריות ל-10 שנים

תוקף המבצע עד 30.9.15 ל.ט.ח.

קלף + נרתיק / עצי חיים ב-36 תשלומים ללא ריבית!

ספר תורה שלם כולל נרתיק / עצי חיים כתוב ע"י סופרים מוסמכים על קלף איכותי, מוגה ומהודר. מבחר ענק של עיצובים ואפשרות לעיצוב בהתאמה אישית.

חנות המפעל כבר דניאל מחלף בן שמן | 08-9186633 | 054-8309580
בני ברק רח' רבי עקיבא 49 | 03-5703498 | ירושלים רח' כנפי נשרים 5 | 02-6514026
רח' מלכי ישראל 2 (כיכר השבת) | 02-5383853

